

Diplomová práce se zaměřuje na podoby grotesknosti v drobných prozaických útvarech v období dvacátých let 20. stol. v české literatuře. V první a druhé kapitole poskytuje teoretické a metodologické zázemí – otevírá základní teoretické otázky grotesknosti a komentuje dva stěžejní přístupy k problematice, Kayserův a Bachtinův. V další kapitole podává analýzy konkrétních děl pěti autorů. Primárně si práce klade za cíl ukázat různé podoby grotesknosti ve vymezeném období, a tak se přibližovat porozumění fenoménu grotesknosti obecně. Autorka práce v poslední kapitole zapojuje poznatky získané rozborem do literárněhistorických a společenských souvislostí a vymezuje dva základní typy grotesknosti – grotesknost chápanou jako ťivotní pocit a grotesknost využitou jako umělecký prostředek satiry. Vztahuje tyto dva typy grotesknosti k dobovým tendencím poetismu a expresionismu.